

Speedwayikonen Bert Lindarw har gått ur tiden.

FOTO: JOHANNES ERNSTBERGER

Legendaren Bert Lindarw död

SPEEDWAY

En speedwayikon har gått ur tiden. Under tisdagsmorgonen somnade Bert Lindarw in på Mälarsjukhuset i Eskilstuna.

De flesta speedwayintresserade i Eskilstuna, och säkerligen många andra, vet vem Bert Lindarw är. För trots att han nu lämnat jordelivet ÄR Bert en stor profil som alltid hade glimten i ögat. Så var det också när jag träffade honom på gågatan, på depåläktaren när Smederna körde eller då han iförd tomte-luva spelade julmusik i nå-

gon galleria dagarna innan Lucia gjorde sin entré.

I somras firade Bert sin 90-årsdag och det var då som hans sex år yngre bror, Leif Lindarw, såg honom för sista gången.

– Han var dålig (bland annat blodförgiftning) i över ett år och åkte in och ut på sjukhuset. Bert var en prat-

glad person som pratade om allt med alla. Han gillade ju speedway och snackade gärna om gamla tävlingar, om de han förlorat och de han vunnit, säger Leif om sitt enda syskon.

– Vi växte upp i Karlskoga men 1950 flyttade han till Eskilstuna och jag flyttade med mamma och pappa till Stockholm.

Leif åkte aldrig speedway men var med och mekade lite då Berts karriär tog fart.

– Första tävlingen som han vann var redan som 18-åring. Det var en backtävling i Karlskoga och då lånade han en motorcykel av bröderna Segerström (Bror och Olle).

Dagen efter gick det att läsa i lokaltidningen: "18-årig Karlskogayngling segtrade i Högåsbacken". Sedan blev det en hel del styrningar för bland annat Smederna. Bert var med i klubbens allra första serielag 1951 då han hade lagkompisar som Joel Jansson, Olle Segerström och Gunnar Hellqvist. Det blev en silverplats i tabellen.

– Han körde ju mycket utomlands också och en gång var han i Tjeckoslovakien, där det då var svårt att både ta sig in och ut, och vann inför fler än 100 000 åskådare. Det var ju förstås häftigt. Sedan blev han SM-trea 1952 och SM-tvåa 1953, säger Leif.

Under de senare åren ägnade Bert Lindarw en del tid åt musiken.

– Han spelade gitarr och de var ett gäng gamla kamrater från Karlskoga, Eskilstuna och runt om i Mälardalen som träffades nån gång i månaden och övade. Det var något Bert tyckte om. Sedan åkte de ut och spelade på till exempel äldreboenden.

Bert Lindarw har två barn, sonen Christer och dottern Annika. Brodern höll han kontakten med under alla år.

– Inte dagligen kanske men det var mer nu på sista tiden när han inte mådde så bra. Vi träffades inte

så mycket eftersom jag bor på Vaddö (i Norrtälje kommun) och han bodde i Eskilstuna men var ändå tigha. Han var här då och då, bland annat för att se på Smederna. Vi höll på var sitt lag, han på Smederna och jag på Rospigarna, säger Leif.

Hur känns det att han inte finns längre?

– Det är tungt såklart men det är sånt man får leva med, att någon försvinner emellanåt.

Johan Petersson
johan.petersson
@ekuriren.se

